

Відповідно до п. 1 та п. 2 ст. 1 вказаного Закону до дорогоцінних металів відносяться золото, срібло, платина і метали платинової групи (паладій, іридій, родій, осмій, рутеній) у будь-якому вигляді та стані (сировина, сплави, напівфабрикати, промислові продукти, хімічні сполуки, вироби, відходи, брухт тощо), а до дорогоцінного каміння - природні та штучні (синтетичні) мінерали в сировині, необробленому та обробленому вигляді (виробах).

Пунктами 5 та 6 вказаної статті визначено, що видобутком дорогоцінних металів є вилучення дорогоцінних металів з надр і відходів гірничо-збагачувального або металургійного виробництва (хвости збагачення, відвали, шлаки, шлами, недогарки) усіма можливими способами, а видобутком дорогоцінного каміння та напівдорогоцінного каміння є вилучення дорогоцінного каміння та напівдорогоцінного каміння з гірських порід усіма можливими способами.

Пунктом 7 вказаної статті визначено, що виробництвом дорогоцінних металів є вилучення дорогоцінних металів із комплексних руд, концентратів та інших напівпродуктів, відходів і брухту, що містять ці метали, та афінаж дорогоцінних металів.

Пунктом 8 вказаної статті визначено, що використанням дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння є переробка, обробка, використання і застосування дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння для виробничих, наукових, соціально-культурних та інвестиційних потреб.

Таким чином, вказаним Законом розмежовані процеси видобутку, виробництва дорогоцінних металів та дорогоцінного каміння і їх використання, зокрема шляхом їх обробки чи переробки.

Вказаний висновок узгоджується з положеннями КВЕД ДК 009:2005, згідно з яким діяльність щодо видобутку дорогоцінних металів належить до підкласу 13.20.0 «Добування руд інших кольорових металів», діяльність щодо видобутку дорогоцінного каміння – до підкласу 14.50.0 «Інші галузі добувної промисловості, не віднесені до інших групувань», діяльність щодо виробництва дорогоцінних металів - до підкласу 27.41.0, що включає виробництво та афінаж необроблених дорогоцінних металів, виробництво сплавів з дорогоцінних металів, виробництво напівфабрикатів з дорогоцінних металів, нанесення покриття з срібла на недорогоцінні метали та срібло, нанесення покриття з золота на недорогоцінні метали та срібло, нанесення покриття з платини або металів платинової групи на золото, срібло та недорогоцінні метали. При цьому цей підклас не включає виробництво ювелірних виробів з дорогоцінних металів, який відноситься до підкласу 36.22.0.

Таким чином, не можуть обрати спрощену систему оподаткування, обліку та звітності юридичні особи та фізичні особи-підприємці, які здійснюють видобуток, виробництво та реалізацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, за виключенням виробництва ювелірних виробів з дорогоцінних металів.

Кодексом адміністративного судочинства України (частина третя статті 2) передбачено, що у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони, зокрема, на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, обгрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії).

Беручи до уваги вищезазначене, суд приходять до висновку, що відмова державної податкової інспекції у місті Черкаси у переході товариства з обмеженою відповідальністю «Орлець» на спрощену систему оподаткування є протиправною, тому позовні вимоги є обгрунтованими та підлягають задоволенню.